was wir zu 43. 12 bemerkt haben. — Calc. णाप्पादिदा, B णाडकारिददा (sic), A णाडकादिदा, P wie wir, C निर्पातितः, s. zu 81, 3. — 15 A. P und Calc. विसन्ति हुं, B richtig विसन्ति , C विसन्ति । P म्रात्माणम् (sic)। B. P und Calc. उम्रहकादि, A म्रवरकादि, C उपक्सात (soll vermuthlich heissen उपदस्पति), erwähnt aber auch der Lesung म्रपराध्यति।

म्राउम्रा कवम्रद्रा «A. ist ein Panzerträger geworden » d. i. ist im Stande einen Panzer zu tragen. Ob क्वचार beim Scholiasten Lesung oder nur Glosse von jenem ist lasse ich dahin gestellt sein, wenn es auch keinem Zweifel unterliegt, dass कावम्रहा (vgl. प्रमाहित Çák. 44, 18) wegen der Aehnlichkeit der Buchstaben sehr leicht mit क्यारिश verwechselt werden konnte. — विसाइतर् म्राणाम् इच्छामि erregt um so mehr Anstoss, da Subjekt und Objekt zusammenfallen: überhaupt gehört der Accus. c. Infin. in die epische Sprache und hat im klassischen Sanskrit nur ausnahmsweise Geltung, aus den Dialekten muss er aber ganz verbannt werden. Statt dessen bedient sich die Sprache des acc. c. part. Dabei verhält sich das partic. praet. pass. zum part. praes. pass. wie im Lateinischen das part. praet. pass. zum inf. pass. (te dimitti volo u. te dimissum volo). — म्रब्याङकीर (daneben उब्रह्मीर eben so richtig, vgl. Çák. 57, 13) übersetzt der Scholiast zwar durch das Aktiv म्रपराध्यात, doch steht das Passiv म्रपराध्यत mit dem Sanskrit in besserer Harmonie.

Z. 16. 17. B. P schalten III vor पेनिवम्र ein. — P धम्मविशेषे। Der Scholiast weicht in seiner Uebersetzung sehr von unserm Texte ab: कामं चिर्म्पार्यपत्र (?) प्रेच्याविस्तिक्तक्तेपन पद्यते (। पुद्रयते) पुनश्रमधर्म विभविषतुं (sic)। तहच्छवार्या पुन-